

Vitalio VERBALIS nuotr.

Pagrindinio vaidmens atlikėjo Juozapo draugę, drąsią mergaitę Rugilę vaidina Vilnė Konstancija Abukevičiūtė – režisierės Inesos Kurklytietės dukra.

Pagrindinį berniuko Juozapo vaidmenį sukūrė Elijas Malinauskas.

Audriaus SLOMINO nuotr.

Dangus turi priklausyti vaikams ir drugeliams

Atkelta iš 7 psl.

Idėja gimė Šiauliuose

– Koks šiauliečių indėlis į filmą?

– Pats didžiausias! Modesta Jurgaitytė, mūsų rašytoja, buvome įkvėpti jos novelės „Ypatingas“, ji gyvena prie Šiaulių. Jos vyras kompozitorius Paulius Jasiūnas sukūrė pagrindinę filmo dainą, ją filme atlieka Jurga Šeduikytė su mažąja aktore Vilne Konstancija Abukevičiūte. Tie žmonės yra filmo lopšys – idėja gimė Šiauliuose.

Ir aš pati esu šiaulietė, užaugau Šiauliuose, baigiau teatro studiją, kuriai vadovavo Dalia Cinauskaitė, Eduardas Saulius Pauliukonis ir Sigitas Jakubauskas – šių žmonių buvau išugdyta. Aktorės Dalios Cinauskaitės įskiepyta etika, jautrumas – tai nuostabiai trapi aktorė! Dabar ji gyvena Vilniuje, buvo atėjusi į premjerą, buvo taip gera pamatyti, apsikabinti po tiek metų! Tai yra mano pirmieji mokytojai.

– Ankstesnis jūsų filmas vaikams „Varnų ežeras“ (2007) buvo filmuojamas ir Šiaulių apylinkėse?

– Kai „Drugelio širdis“ apkeliaus kelionę, mes vėl prisiminsime „Varnų ežerą“, kuris buvo filmuotas būtent prie Šiaulių – Zoknių oro uosto prieigose. Man ir dabar tas filmas atrodo aktualus ir svarbus. Berniukai stebi karo lėktuvus, naikintuvus, buvome įsileisti ir į karinį aerodromą, tuo metu NATO misiją atliekantys Ispanijos

kariai mielai mums skraidė ir „pozavo“. Ko gero, dabar vėl bus įdomu pamatyti šį filmą, atverti jį iš naujo, manau, jis vėl turės kitą spalvą, kaip ir karo sąlygomis „Drugelio širdis“ kitaip suskambėjo – dar stipriau. Manau, taip pat suskambės ir „Varnų ežeras“.

– Ar grįžtate į Šiaulius, ar dar turite pas ką grįžti?

– Deja, nebeturiu Šiauliuose tėvelių, jie visai neseniai iškeliavo, bet turiu daug artimų, brangių žmonių, giminių, klasiokų, kuriuos visus kviesiu į premjerą Šiauliuose. Man labai gera, kad „Juventos“ gimnazija, kurioje mokiausi, užsisakė net tris seansus ir esu pakviesta susitikti su moksleiviais. Dvi dienas būsiu Šiauliuose ir su didžiausiu nekantrumu laikiu susitikimo su vaikais, moksleiviais, labai norėsiu išgirsti jų klausimus, įspūdžius – ir suaugusių žmonių, nes filmas priklausys kiekvienam, kuris dar išgyvena ir prisimena savo vaikystę.

– Kur ir kada vyks susitikimai Šiauliuose?

– Balandžio 13 dieną 15 valandą susitikimas vyks „Atlantis Cinemas“ „Tilžės“ prekybos centre, balandžio 14 dieną 10 ir 12 valandomis ateisiu į susitikimus su „Juventos“ moksleiviais „Forum Cinemas“ kino teatre „Akropolyje“.

– Iš Šiaulių keliausime į Panevėžį ir jau po to sėsiu į lėktuvą ir dalyvausiu kito savo filmo, dokumentinio filmo „Artėjimo ke-

liu“, pristatyme Paryžiaus kino festivalyje Monmartre, kur pristatomi etnografiniai filmai iš viso pasaulio. Aš pristatau filmą apie labai drąsų žmogų menininką Albertą Danilevičių. Šis filmas keliauja ne tik po Paryžių – keliauja ir į Australiją, JAV, bus labai plačiai parodytas visame pasaulyje.

Taip mes atstovaujame Lietuvai, parodome nuostabiausius savo žmones. A. Danilevičius (jis neringiškis, šiuo metu daug kuria ir Aukštaitijoje) man yra labai svarbus žmogus, didelis autoritetas, labai norėjau parodyti jo drąsų vidinį pasaulį, jo gražius darbus, pasaulio suvokimą. Tai yra trumpametražis filmas, džiaugiuosi, kad paraleliai su „Drugelio širdimi“ keliauja ir filmas apie A. Danilevičių.

Kūrybinė kelionė tęsis

– Jūsų dokumentinių filmų temos labai įvairios – įdomu viskas?

– Man įdomu jautrios temos. Labai džiaugiuosi, kad 2003 metais filmu „Lengvas raganavimas“ pristačiau nuostabią asmenybę pribuvėją Jurgą Švedienę, jos drąsą padėti mamoms ateiti į šį pasaulį vaikams namuose, taip, kaip moteris nori. Teisėsauga persekiojo pagrindinę filmo heroję J. Švedienę, filmą bandė panaudoti kaip „įkaltį“, tačiau Jurgai pavyko laimėti visas bylas, ji yra išteisinta. Tai kalba apie mūsų pačių išsilaisvinimą, suvokimą, kad galime ir turime būti laisvi ne tik politine prasme, bet ir

savo pasirinkimuose, turime teisę rinktis, kaip ir visas Vakarų pasaulis. Tai buvo kalba apie žmogaus moralinę laisvę.

Mano filmų dėmesio centre yra stiprios ir drąšios asmenybės, kurios žavi ir drąsina, todėl filmai yra labai įvairūs, nuo berniuko Pravieniškių griežto režimo kolonijos filme „Būti mylimam“ iki A. Danilevičiaus ar J. Švedienės, kurie pasauliui neša ir šviesą, ir labai įdomias savo mintis.

Negaliu važiuoti filmuoti Ukrainos karo, esu moteris, turiu tris vaikus ir, manau, kad čia esu svarbesnė. Dokumentalistai filmuoja tai, ką jie jaučia, kas jiems svarbu. Jie kalba apie realųjį pasaulį, kuris yra čia, apie dokumentinį pasaulį. O vaidybinis filmas yra galimybė sukurti savo pasaulį, savo herojus, savo istoriją.

Lietuva didžiuojasi savo dokumentiniais filmais, mes turime įvairių kartų kūrėjų, pradedant Robertu Verba ir Henriku Šablevičiumi, turime ir už mane jaunesnių labai stiprių dokumentikų kartą. Esame stiprūs ir įdomūs Lietuvos dokumentinio kino kūrėjai.

– Ar jau gyvenate kitais sumanymais?

– Kai baigiasi vienas filmas, turi kūrėjui sieloje atsirasti šiek tiek tuštumos pojūtis. Žinau, ką darysiu toliau, žinau, ką noriu daryti, yra keli sumanymai. Vienas iš planų yra toliau kurti vaikams, turiu ir pasiūlymų, ir įvairių savo sumanymų. Tikiuosi, kad kūrybinė kelionė tęsis.

Pokalbis su poetu Dainiumi Gintalu – apie literatūrą gyvenimiškai

Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje vyko susitikimas su poetu, vertėju Dainiumi Gintalu.

Susitikime „Apie literatūrą – gyvenimiškai“ poetas pristatė savo poezijos knygas „Adatos“, „Vienos vasaros giesmė“, „Boa“ ir „Ajerų kisielius, arba varnos, varvekliai, varanai ir varlės“, laimėjusią Prano Mašioti premiją už geriausią metų knygą vaikams ir paaugliams.

D. Gintalas pasidalijo pamąstymus apie gyvenimą, kūrybos kelią, skaitė eiles. Su poetu kalbėjosi literatūrologė Dalia Jakaitė.

„Šiaulių krašto“ inf.

leivos SLONKŠNYTĖS nuotr.

Susitikime „Apie literatūrą – gyvenimiškai“ dalyvavo poetas Dainius Gintalas.

Margučiai – spalvingi, įdomūs ir vis kitokie.

Velti margučiai.

Parodoje – margučių įvairovė

Vakar Šiaulių vyskupijos pastoracinio centro knygnešvetai „Prie katedros“ atidaryta Šiaulių artrito draugijos „Artis“ rankdarbių būrelio velykinių dekoratyvinių margučių paroda.

Būrelių vadovauja šiaulietė tautodailininkė Irena Gaidamavičienė. Parodoje pristatomi įvairiomis technikomis

dekoruoti margučiai – artėjančių šv. Velykų šaukliai.

Parodos atidaryme dalyvavo Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis, Valstybinio Šiaulių dramos teatro aktorė Nomedė Bečiūtė.

„Šiaulių krašto“ inf.